

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vt omnis superbia per profundam humilitatem mortificanda sit, & quomodo eadem obtineri possit, & quid obtenta efficiat Can. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

*Amor inordinatus ad creaturas vt oculum mentis excæcet
quig is mortificandus sit.*

CANON XIV.

Impedimentum spiritualis profectus secundum est, amor inordinatus ad creaturas. Hic amor ex quolibet rerum euentu facile cor humanum inquietat, vt amore, odio, gaudio, dolore, solitudine aut tepore interior oculus turbatus neq; Deum, neque seipsum, neque quid rectum sit, valeat cognoscere. Quapropter si pacē optas cordis, oportet vt cor tuum ab amore creaturarum mundum ac liberum serues, & omnia vndecunque tibi eueniant diuinæ prouidentix securè committas; curas tuas & cogitationes omnes in illum proiciendo, obseruans, vt nihil in te quiescat, nihil intret mentem tuam nisi Deus. Da terram pro cælo, mundum pro Deo. Vilia sunt omnia quæ in mundo sunt, indigniora, quam vt illis inhæreas. Hoc sit aliorum qui de hoc mundo sunt, pro quo Christus non dignabatur orare. Non potes duobus dominis placere, nec diuersa amare. Si vis scire quid amas, attende quid frequentius cogites. *Vbi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum.*

Ioan. 17

Matt 6

*Sensualitas immortificata quanta damna animæ inferat: quomodo-
que ea per continentiam omnium sensuum reëtificanda sit.*

CANON XV.

Tertium quod impedit hominem à spirituali profectu, est immortificatio sensualitatis, quia nimis proni exfruuntur se homines ad oblectamenta sensuum, & solacia naturæ præter necessitatem aut rationabilem discretionem: vt est in cibo & potu, in verbis, personis, rebus & occupationibus, modisve aliis tum vanis, tum curiosis, per quæ internam pacem, deuotionem sensibilem, ac Dei gratiam siue amittunt, siue præpediunt, seminantes in carne, de qua simul & merent corruptionem. Tu verò continens esto sensuum tuorum, desiderijs & concupiscentijs tuis viriliter reluctando, occasionibus & irritamenta fugiendo, atque ad contrarias virtutes te ipsum vi retrahendo, donec mortificatus vitijs ac passionibus, sensualitas ipsa sponte obediat spiritui.

1 Cor. 16
Galat. 6.

*Vt omnis superbia per veram, profundam, deuotamque humilitatem
mortificanda sit: quomodoque eadem humilitas obtineri pos-
sit: quod item eadem obtenta efficiat.*

CANON XVI.

Quartum impedimentum spiritualis profectus est, superbia, inanis gloria, sui æstimatio siue complacentia, & desiderium, siue gaudium, quo multi requiescunt in fauore, laude & æstimatione hominum: propter hæc vitia multi dereſnquuntur à Deo, quia cum sanos æstimant seipſos, non querunt, neque admittunt remedia. Tibi igitur quum sit maximè necessaria vera humilitas (quæ sola via est tutissima ad Deum, ex qua germinat omne bonum) hanc tibi ita compares, vt indefinenter pro illa Deum roges, æstimens te adhuc superbissimum, simplicissimum. Insuper omni tempore præ oculis habe inſinitam maiestatem, sapien-
tiam

tiam & bonitatem Dei, & è regione Abyssalem vilitatem nihilcatis tuæ, iudicans teipsum ex animo pessimum peccatorem mundi, propter multitudinem vilitatis & ingratiitudinis tuæ, indignum omnibus beneficijs, quæ à Deo, vel creaturis recipisti, vel recipere poteris in æternum: dignum verò omnibus pœnis & opprobrijs. Sicq; submittes te omnibus hominibus, eligesq; tibi infimum locum in cælo & in terra, clamans vt miser ad Dominum: *Deus propitijs esto mihi peccatori*: cupiēs etiam contemni, & conculcari ab omnibus. Hæc humilitas vincit Deum, & capacem te facit omnium gratiarum eius. Heu quis posset sibi arrogare sanctitatem, cum tam arduum incertum & occultum sit sensualitatem & propriam voluntatem verè abnegasse, sitq; sæpenumero sola natura, vnde falsum argumentum sumitur magnæ sanctitatis.

Vt cordis omnis amaritudo per synceram erga omnes homines charitatem extinguenda sit, & quæ & quænam ea charitas exigat.

CANON XVII.

Quintum quod omnes in militia spirituali impedit, est amaritudo cordis, qua nonnulli proclives sunt ad impatientiam, odium, vindictam, & ad asperandum cæteros. Hi murmurant contra superiores suos, iudicant & contemnunt proximos, obloquuntur & detrahunt, & omnia venenato oculo, quo ipsi infecti sunt, aspicientes, peruersè interpretantur, Deo & hominibus odibiles. Quocirca, si vnquam volueris proficere, necesse est, vt in Deo omnem proximum diligas, in omni homine imaginem Dei honores, nullam amaritudinem, displicentiamve in corde tuo quiescere sinas aduersus aliquem, sed occurras omnibus vultu sereno, in dulcedine charitatis, in mansuetudine cordis ac benignitate sermonis: paratus omnium onera & infirmitates portare, omnium indigentijs subuenire, omnium offensiones remittere, & in meliorem partem interpretari, neminem iudicare vel contristare, cunctis prodesse & solamen adferre: & generaliter in vniuersos sine personarum acceptione pietatem & miserationem effundere.

Proprietas voluntatis, sensus, consilij & iudicij quantis damnis homines afficiat: quique eadem per sui abnegationem omnimodam sit extirpanda.

CANON XVIII.

Sextum impedimentum in profectu spiritualis vitæ, est proprietas voluntatis, sensus atque consilij. Huic plerique aded innituntur, vt neque Deo audeant se credere ac resignare, neque hominibus: sed sit eis proprietas illa in iudicando Iosuc. 6. ac eligendo quasi basis ac fundamentum, super quod omnia sua ædificant. Quæ quamlibet magna videantur, sætent tamen in oculis Dei. Tu itaque si hoc fundamentum euertas, corruent pariter in te omnes muri Hiericho, id est, defectus vniuersi. Fundamentum perfectæ abnegationis qui iaccaduta. Quapropter aliud fundamentum tibi iacias necesse est, videlicet plenam ac perfectam tuipsum abnegationem qua temetipsum ex eas & relinquis, atque sine retractione cordis in beneplacitum Dei resignes, voluntatem eius cum mentali

Yyy

compla